

1926-11-27

AFSENDER

Johan Borup

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Frederiksholms Kanal

Arkivplacering:

Mappe 71 nr. 9

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 71 Nr. 9

77. 11

JOHAN BORUP 26
HØJSKOLEFORSTANDER
FREDERIKSHOLMS KANAL 24
KØBENHAVN
B

NB Kop.

Kære Joakim. Jeg gik om i Salens
forleiden, men det eneste jeg blev blødt over
var, at jeg kunne igen, jeg må skaffe min
Tid til en Dag at dukke mig ned i al den
Stedighed; jeg er jo kun en Lejemand, og det
Sprog gennem Glemmeligheden, som jeg ikke
gennemtrænger; men du er naaet saa langt ned
saa dybt ind, at du har prøvet det menneskelig,
saa i alle dem forstaa, og det ser jeg forleden, at
der er noget i Paradisens, i Bethesda's Daa,
i dine Folkevise Fremstillinger, noget i dit
Sprog som udtaler hvad jeg paa min Lej-
mands Brænde har liggende i mit, og det er
for mig det gladelige, ikke blot at jeg, den
enkelt, er. Staa til at forstaa dig; din
Bevst, fordi jeg forstaa det menneskelige
Indblik deri, men at du kan tale jævnt og
lejlighedsvis ud til hele vort jævne Folk og grund,
føle det. Tro paa noget højt og herligt, som
ikke ligger langt borte, men man udfolder sig
med Trok for Gøteland og for Italien og for
Bjergstøven lig for vore Øjne. Du saad,
at Takken skulde henvendes højere op; ja,
Joakim, der ligger det, jeg glæder mig mest over,
at du dig følger Tingene i deres naturlige
Orden, og ikke er - som jeg i Gaar talte om
paa Skolen - den der har Evnerne, ikke er den
som en stakkels vises Bræppe bændet til

Hesteryg, pind indtil Døden (Victor Hugo), som
ovenfor er det Kommod, og ingen har nogt at
tro sig af, men kun at glæde sig over, og, kan
det end koste Luerte at drage det frem af Lybet,
hvor det skjules sig, er det dog ikke den rigtige
Luerte som Magappa skriver over, men en ^{Luerte} sølde
føder os ind til Gud, som vil vi skal tape ind
hvad han har skænket.

Ja, Joakim, for den Dag jeg nu dig kunne
indvise de jeg visse vadede i Rue de Seine,
har jeg købt af dig, og kunde ikke undvære dig,
og er taknemmelig fordi jeg har dig. De andre
Hemstuen, dem er jeg borte for, jeg bliver så
dum, naar jeg er sammen med dem, men
de er så jevne, og naar vi snakker sammen om
Gmaltvins Salen, så mærker jeg Lykkelid
imellem os. Jeg takker dig for dem din Højtids-
dag for at den Ridder du har skænket mig,
først: dit Malereparat - ja og Drage Spring-
mandet - og Viborg - og Lund, som jeg nu over
at se - og Helliggeist Kirke - men mest af alt
takker jeg dig for den selv, kære Joakim.

Éine er med i dette.

Den gamle Ven
Johan Borge